

آیا پر جمعیت ترین کشور جهان می تواند برای جوانان خود اشتغال ایجاد کند ؟

بررسی چالش های هند در ایجاد اشتغال

نرخ های چشمگیر رشد اقتصادی که در ۲۰ سال گذشته در هند مشاهده شده، تنها بهبود اندکی در شرایط زندگی برای اکثریت عظیم هندی ها به همراه داشته است. اشتغال اصلی ترین کانالی است که رشد اقتصادی از طریق آن شرایط زندگی را بهبود می بخشد، اما این مسئله به یک منبع نگرانی عمده در هند تبدیل شده است. توسعه اقتصادی که شغل ایجاد نکند فاقد توان تقویت توسعه

گفت و گو

در اوایل سال جاری، هند با ۱.۴ میلیارد نفر جمعیت رسماً پر جمعیت ترین کشور جهان شد. اقتصاد آن که مدت ها یک کشور فقیر به حساب می آمد، اکنون از اقتصاد حاکم استعماری سابقش، یعنی بریتانیا، پیشی گرفته و در رتبه پنجم جهان قرار دارد، در حالی که نرخ رشد آن یکی از بالاترین ها در جهان است. این شاخص ها ممکن است توجه را از ضعف های ساختاری اقتصاد هند منحرف کند که از جمله مهم ترین آن ها وضعیت اشتغال و فقر در این کشور است. ۴۵ درصد جمعیت با کمتر از ۳.۶۵ دلار آمریکا در روز زندگی می کنند و این کشور از نظر تولید ناخالص داخلی در رتبه ۱۲۷ جهان قرار دارد.

توسعه اقتصادی که شغل ایجاد نکند فاقد توان تقویت توسعه انسانی است؛ و در هند، کشش رشد اشتغال، یعنی درصد تغییر در تعداد مشاغل برای یک درصد رشد، از دهه ۱۹۷۰ به طور پیوسته در حال کاهش بوده است؛ این یعنی توسعه اقتصادی هند فاقد توان ایجاد اشتغال متناسب با نیاز های جمعیت است. در اوایل دهه ۲۰۰۰، این رقم ۰.۴۴ بود که معادل کمتر از نیمی از شغل ایجاد شده برای هر نقطه (افزایش) رشد است و از آن زمان در صد تغییر در تعداد مشاغل کاهش یافته است. در سال ۲۰۱۴ این میزان به ارقام منفی رسید، به این معنا که رشد اقتصادی نه تنها ایجاد اشتغال نمی کند بلکه مشاغل را از نیز بین می برد. رشد در آن زمان به عنوان «رشد بدون شغل» توصیف شد. از آن زمان تاکنون، این میزان در حدود ۰.۰۱ ثابت شده است. با این وضع نرخ رشد ۷.۲ درصدی هند (نرخ ثبت شده برای سال مالی ۲۰۲۲-۲۰۲۳) باعث ایجاد شش میلیون شغل می شود، در حالی که جمعیت شاغل سالانه ۱۰ میلیون نفر افزایش می یابد. از هر ۱۰ هندی تنها چهار نفر در سن کار مشغول به کار هستند یا به دنبال کار می گردند. در واقع اکنون افزایش جمعیت فعال در هند که نتیجه گذار جمعیتی است جدیت موضوع اشتغال را نشان می دهد. در واقع پرسش این است که جوانانی که به سن اشتغال می رسند در کجای بازار مشغول خواهند بود؟

تولید پیش نیاز اشتغال

توانایی محدود رشد برای ایجاد شغل در هند تا حدی مرهون توسعه محدود صنعت تولید است و تا حدی به رشد زودرس بخش خدمات مربوط می شود. در طول دهه ۱۹۷۰، معرفی ترکیبی دو قانون مانع از رشد واحدهای

گزارش

داشتن فرزند به چیزهای زیادی مرتبط است؛ مقرون به صرفه بودن خانه، همسر و بلوغ بازار کار که باعث می شود به اندازه کافی برای فرزندآوری احساس امنیت کنید. نرخ زادوولد سنگاپور در سال ۲۰۲۲ پس از سال ها کاهش مداوم به پایین ترین حد خود رسید. به گفته تحلیلگران، بزرگترین دلیل این تغییر به این بستگی دارد که هزینه زندگی در سنگاپور چقدر تمام می شود. در واقع هزینه های بالای زندگی همچنان باعث دور شدن بسیاری افراد از گسترش خانواده می شود. با این همه کارشناسان معتقدند اگرچه تعداد زیادی از سیاست های دولتی با هدف تشویق زوج های بیشتر به بچه دار شدن وجود دارد، اما «پول ریختن» روی مشکل آن را حل نمی کند.

تقریباً دو دهه پیش، «لوه» و همسرش تصمیم گرفتند بچه دار نشوند. امروز یعنی ۱۷ سال بعد، آن دو متقاعد شده اند که انتخاب درستی کرده اند. این مرد ۴۶ ساله که در صنعت فناوری کار می کند، می گوید: «ممکن است وقتی در بستر مرگم و مجبورم به تنهایی بمیرم احساس متفاوتی داشته باشم، اما در حال حاضر، انتخاب مان به نظر درست است.» نرخ زادوولد سنگاپور پس از سال ها کاهش در سال ۲۰۲۲ به پایین ترین حد خود رسید. به گفته تحلیلگران به دلیل گرانی زندگی در سنگاپور، میزان تولدها در سال گذشته به ۷.۹ درصد کاهش یافت و هزینه های بالای زندگی همچنان بسیاری را از گسترش خانواده منع می کند.

داده های اداره آمار سنگاپور نشان می دهد که زنان بین ۲۵ تا ۲۹ سال در حال حاضر کمتر از زنان ۳۵ تا ۳۹ ساله احتمال زایمان دارند. «جایا داس»، مدیرعامل مؤسسه

بخش تولید با نرخ متوسط ۵.۸ درصد رشد کرد اما سه میلیون شغل از این بخش حذف شد.

افزایش شاغلان در بخش تولید

رشد اشتغال در بخش تولید، از طریق انتقال نیروی کار بین بخش ها، جهت بهبود استانداردهای زندگی برای بخش بزرگی از جمعیت هند ضروری است. با توجه به اینکه ۴۴ درصد از جمعیت فعال در بخش اولیه شاغل هستند که تنها به ۱۷ درصد تولید ناخالص داخلی کمک می کند بهره وری و در نتیجه دستمزد نیروی کار کشاورزی پایین است.

این فراوانی نیروی کار ممکن است تا حدی به «بیمه» ارائه شده توسط بخش کشاورزی در هند نسبت داده شود. با توجه به غیر رسمی بودن دو سوم مشاغل، کارگران شبکه ایمنی دیگری به جز کار در زمین ندارند. به رغم روند نزولی در نسبت نیروی کار شاغل در کشاورزی طی ۳۰ سال گذشته، این رقم از سال ۲۰۲۰ به بعد، به دنبال قرنطینه کرونا، دوباره افزایش یافت. بسیاری از هندی ها که از معیشت کافی محروم بودند، به روستاهای خود بازگشتند تا در زمین کار کنند. انتقال نیروی کار از کشاورزی به صنعت باعث افزایش بهره وری و به نوبه

نرخ پایین زادوولد در سنگاپور و نتایج آن بر رفاه جامعه

شهر گران

در سال ۲۰۲۲ «واحد اطلاعات اقتصادی»، شهر سنگاپور را به عنوان گران ترین شهر برای زندگی رتبه بندی کرد و سنگاپور رتبه اول را به طور مشترک با شهر نیویورک در اختیار گرفت. در این شهر داشتن خانه مشترک نیز برای زوج های جوان یک چالش است. طبق داده ها قیمت مسکن در این شهر به سرعت در حال افزایش است و در ژوئن سال ۲۰۲۳ نسبت به سال قبل ۷.۵ درصد افزایش یافته است. «ون وی تان» معتقد است که آمار تمان های مسکونی عمومی در سنگاپور تقاضای بالایی دارند، اما عرضه در حال افزایش نیست. ساخت و ساز در طول همه گیری متوقف شد، زیرا کمبود نیروی کار و هزینه بالای مواد اولیه پروژه های مسکن را به تأخیر انداخت و زوج ها مجبور بودند دو برابر بیشتر برای آپارتمان های خود منتظر بمانند. مسئله ای که باعث شد برخی دیرتر ازدواج کنند. به گفته «هو ژنگ»، استاد یار دیار تمان جامعه شناسی و مردم شناسی در دانشگاه ملی سنگاپور، این تنها بخشی از مشکل است، زیرا هزینه های زیادی برای تربیت کودکان در سنگاپور وجود دارد. ژنگ می گوید: «احساسی از بی ثباتی وجود دارد که مردم را از بچه دار شدن دورتر می کند.»

مادران شاغل

هزینه بالای زندگی در سنگاپور منجر به افزایش تعداد زوج هایی با «دو درآمد» و بدون فرزند می شود که گاهی اوقات به عنوان «دینکس»؛ یک اصطلاح عامیانه برای توصیف «درآمد دو گانه، بدون بچه» شناخته می شود. این نیز به دلیل تغییر طرز فکر و تمایل بیشتر زوج ها برای اولویت قرار دادن شغل خود بر ازدواج و بچه دار شدن است. زمانی که زنان صاحب فرزند شوند، شاهد کاهش سرعت

کار

۹

atiyeno.ir

دیدگاه

سلامت چشم ها در محیط کار

مطابق آخرین پژوهش های سازمان بین المللی کار (ILO) با توجه به اینکه ۱۳ میلیون نفر با اختلال بینایی مرتبط با کار خود مواجه هستند، تخمین زده می شود سالانه ۳.۵ میلیون آسیب چشم در محل کار اتفاق می افتد. میزانی که برابر با یک درصد از تمام صدمات غیر کشنده شغلی است.

سلامت چشم به طور قابل توجهی بر بازار کار تأثیر می گذارد. کارگرانی که دارای اختلال بینایی هستند ۳۰ درصد کمتر از افرادی که فاقد این مشکل اند می توانند شغل داشته باشند. توسعه اقتصادی نقش مهمی در شیوع اختلال بینایی دارد، به طوری که در مناطق با درآمد پایین و متوسط این اختلال حدود چهار برابر بیشتر از مناطق پر درآمد است. مطالعات سازمان بین المللی کار در این مورد نشان می دهد که بیش از ۹۰ درصد موارد اختلال بینایی از طریق مداخلات موجود و بسیار مقرون به صرفه قابل پیشگیری یادرمان هستند. این امر نیازمند ابتکارات هماهنگ جهانی، ملی و محلی به ویژه در محیط کار است تا محافظت از کارگران و رفاه آن ها مبسر شود؛ چرا که سلامت چشم بخشی جدایی ناپذیر از سلامت کارگران و کیفیت زندگی افراد است.

در این پژوهش تأکید شده که برنامه های ایمنی و بهداشت شغلی (OSH) برای محافظت از بینایی کارگران باید با سه هدف طراحی شوند: جلوگیری از قرار گرفتن در معرض خطرات خاص در محل کار، حفاظت از سلامت فعلی چشم کارگران و گنجاندن سیستمی ارزیابی ریسک از دست دادن بینایی طبیعی کارگران در محیط کار.

کارگران باید از خطراتی که ممکن است بر سلامت چشم آن ها تأثیر بگذارد مطلع شوند. کارگران و نمایندگان آن ها باید در مورد برنامه ها و مداخلات سلامت چشم در محل کار مورد مشورت قرار بگیرند. سازمان بین المللی کار بر اهمیت حفاظت از ایمنی و سلامت کارگران از جمله چشمهای آن ها تأکید می کند. با اولویت دادن به آگاهی از سلامت چشم و اجرای مؤثر برنامه های حفاظتی، می توان اطمینان حاصل کرد که کارگران به یک محیط کار ایمن و سالم دسترسی دارند. «خوآکین نوئر»، رئیس اداره کار، بازاریابی کار و ایمنی و بهداشت شغلی (ILO) در این باره گفت: «حفاظت از سلامت کارگران رفاه کلی آن ها را تضمین می کند، اختلافات را کاهش می دهد و منجر به افزایش بهره وری می شود.»

آموزش فنی به کارگران مسن ژاپنی

ژاپن در حال رفع کمبود نیروی کار خود در بخش فناوری با استفاده کارگران میانسال از طریق یک برنامه آزمایشی کارآموزی است که قرار است سال آینده راه اندازی شود. این ابتکار به رهبری وزارت کار ژاپن و با هدف جذب افراد میانسال از صنایع غیر فناوریکی انجام می شود و به دنبال جذب افرادی است که در دهه ۴۰ و ۵۰ زندگی خود هستند و در زمینه مهندسی نرم افزار تخصص دارند. این کارورزان به مدت شش ماه در شرکت های فعال در این طرح فعالیت خواهند کرد و از نزدیک با مربیان همکاری می کنند تا مهارت ها و دانش خود را در این زمینه افزایش دهند و در عین حال دستمزد متناسبی نیز دریافت کنند.

نخست وزیر ژاپن، فومیو کیشیدا با به رسمیت شناختن بخش دیجیتال به عنوان یک اولویت اقتصادی کلیدی در این کشور قصد دارد روی متخصصان ماهر در این زمینه سرمایه گذاری کند. طبق اعلام وزارت اقتصاد، تجارت و صنعت، انتظار می رود تا سال ۲۰۳۰ کسری حدود ۸۰۰ هزار کارگر در بخش فناوری اطلاعات وجود داشته باشد.

کاهش شیوه های سنتی کار مانند استخدام مادام العمر و سیستم های مبتنی بر سنوات، منجر به افزایش تعداد کارگران میانسال و مسن در ژاپن شده که به دنبال تغییر شغل هستند. داده های دولتی نشان می دهد تعداد افراد ۴۵ تا ۶۴ ساله که به دنبال تغییر شغل هستند در مقایسه با چهار سال گذشته ۲۷ درصد افزایش یافته است. این اتفاق عدم اطمینان پیرامون مسیرهای شغلی برای جمعیت مسن در ژاپن را برجسته می کند.